श्रीमहादेव उवाच ॥

सिद्धस्वरूपं सिद्धाद्यं सिद्धबीजं सनातनं ।
प्रसिद्धं सिद्धिदं शान्तं सिद्धानाञ्च गुरोर्गुरुं ॥ ३२ ॥
वन्दे वन्द्यञ्च महतां परात्परतरं विभुं ।
स्वात्मारामं पूर्णकामं भक्तानुग्रहकातरं ॥ ३३ ॥
भक्तप्रियञ्च भक्तेशं स्वभक्तिदास्यदं परं ।
स्वपदप्रदमेकञ्च दातारं सर्व्वसम्पदां ॥ ३४ ॥

अनन्त उवाच ॥

वक्त्राणाञ्च सहस्रेण किं वा स्तौमि [10]श्रुतिश्रुतं ।
कोटिभिः कोटिभिर्वक्त्रैः को वा स्तोतुं क्षमः प्रभो ॥ ३५ ॥
किमु स्तोष्यति शम्भुश्च पञ्चवक्त्रेण वाञ्छितं ।
कर्त्ता चतुर्णां वेदानां किं स्तोष्यति चतुर्मुखः ॥ ३६ ॥
षड्वक्त्रो गजवक्त्रश्च देवाश्च मुनयोऽपि वा ।
वेदा वा किं वेदविदः स्तुवन्ति प्रकृतेः परं ॥ ३७ ॥
वेदानिर्व्वचनीयञ्च वेदा निर्व्वक्तुमक्षमाः ।
वेदविज्ञातवाक्येन विद्वांसः किं स्तुवन्ति तं ॥ ३८ ॥

श्रीगणेश उवाच ॥

मूर्खो वदति विष्णाय बुधो वदति विष्णवे ।
नम इत्येवमर्थञ्च द्वयोरेव समं फलं ॥ ३९ ॥
यस्मै दत्तञ्च यज्ज्ञानं ज्ञानदाता हरिः स्वयं ।

---

[10] वेदाङ्गा इति T.